

Rellotge de sol de matí de la torre Manola

Pineda de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Torre Manola, s/n.
Emplaçament Sot de la Torre.

Coordenades:

Latitud: 41.6318
Longitud: 2.66917
UTM Est (X): 472444
UTM Nord (Y): 4608950

Classificació

Número de fitxa 08163 - 257
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08162A005000360000EL

Fitxes associades:

[Torre de Manola, torre de Santa Anna](#)

[Rellotge de sol de tarda de la torre Manola](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 05/07/2024 - 11:04

Descripció

Relloige de sol del tipus vertical declinant, rectangular, orientat a sud-est. Està situat a la façana de migdia, a la planta pis, a mà esquerra d'un gran finestral amb la llinda a punt d'esfondrar-se.

El suport és de morter de calç, molt desgastat. Presenta un marc perimetral amb capcer rectangular on es llegeix, per sobre del gnòmon, el número "8", que en aquest indret voldria senyalar la data de realització: 18?? / ??8? o bé ???8, aquesta darrera opció poc improbable ja que la data acostuma a trobar-se ben centrada, si més no simètrica.

A la part inferior dreta també es poden veure les restes d'un esgrafiament de motius vegetals que amb la polarització de la imatge sembla que emmarcava tot el rellotge.

S'observen, les restes de les línies horàries que neixen del voltant del gnòmon, de vareta, que anirien des de les 6 del matí fins a les 4 de la tarda.

Observacions:

Aquest rellotge no consta a l'Inventari de Rellotges de sol dels Països Catalans de la Societat Catalana de Gnomònica. A la mateixa alçada, però a la façana orientada a al sud-oest hi ha les restes del rellotge de tarda.

Història

Segons Bonet Garí (1985), la casa de Santa Anna era un alou del castell de Montpalau. Aquesta situació, a l'època feudal, ens diu com n'era considerada durant els segles XII i XIII i, per tant, les propietats que tenien també eren importants. Hi residiren els comtes de Creixell.

El seu topònim, derivat d'amindola o amigdola, es troba documentat els anys 984 i 1109. Els seus propietaris, alers i cavallers cognomenats Merola, apareixen esmentats en diversos documents a partir del segle XII. Durant els segles XIII i XIV els trobem vinculats als vescomtes de Cabrera. Posteriorment es refonen amb la família osonenca dels Montrodon i més tard amb els Vilana, tot i continuaven anomenant-se, durant el segle XVI, senyors de Merola o Menola.

Els darrers propietaris es deien Borrell, i van haver de deixar la casa pel seu mal estat. Darrerament es vengueren les terres dels entorns, i sols es quedaren les parets al clos dels murs del pati.

Bibliografia

BONET i GARÍ, Lluís (1983). *Les masies del Maresme. Estudi de les masies, elements defensius, ermites i molins*. Barcelona: Centre Excursionista de Catalunya i Editorial Montblanc.

ESTEVEES, Albert (1997). *Pineda de Mar. Guia del patrimoni històric i artístic*. Molins de Rei: Centre d'Estudis i Divulgació del Patrimoni (CEDIP).

